

Fekete Richárd

Baleset

Elég furcsa látvány volt
a földön a bárányhód,
a földön a hóbárány.
Arra ment a kolbászlány,
állt ott, mint egy sóbálvány.
Bámult kicsit, álmodozott,
ahogyan a nyárson szokott,
nem tudta, hogy valójában
hány lény van a cicakövön,
hány lény van az árnyékban?
(„Látok néha karórában
sünt repülni Tiszalökön,
de az mégis másképp van.”)

Idegen hang, nedves szellő
szállt a kolbászlány fülébe,
kék lámpahold, kerek felhő,
szőrös éjjel nyünnyögése.
Mi lehetett?
Nyögdecselés? Bégetés?
Mammutfenyő-égetés?
Meggzúnt a hang, beborult:
véget ért a cirmoskavics,
kezdődött a betonút.
Alászállt a zsíros csaj is,
felsegített valami
bajba jutott életet,
majd elköszönt, és
az egésznek vége lett.
Gondolta a kolbászlány:
„ez egy ilyen látásmód:
bárányhódban hóbárány
hóbárányban bárányhód.”

Ment a szegény hódbárány,
térdén némi holdkátrány,
ment a szegény bárányhód,
térdén némi kátrányfolt.
Bizonyisten, bizonyisten,
elég furcsa látvány volt!

A mammutfenyő barátja

Beugrott az ősvaddisznó, kocsiján kék embléma.
Rég láttam, de haveroknál ezer év még nem téma.
Trendi varkocs, laza duma,
látszott, hogy a maga ura,
olyan, aki szabadságát
fel nem adná semmiért,
és azon nyomban enni kért.

Eléttetem pörkölt ízű galambforma sütitet,
de azt mondta, hogy a svéd pék döglött halas
buktájának a szintjét sem üti meg.

Befalta a sunyi ó-vad,
megszólta az új trikómat,
majd köhintett az átkozott,
és elegánsan távozott.

Az ősvaddisznó és a vegán vadász beszélgetése a próbafülkében

„Kék bőr, puha gatyá ... ó, ez nagy rám!
Hogy volt? Milyen is a bróker kajmán?
Márknak hívják?
Pálnak inkább?
Mondd csak, szereti a kóser szilvát?

Mindenkit elad a bróker kajmán?
Sok pénzt bezsebel a sóher pandán?”
„Jól jár rajta,
ezt mutatja
öntelt, sunyi, gonosz ábrázatja.

Túl sok galiba van Angyalfalván,
mert nincs szeretet az aljas kajmán
szívében,
így mégsem
élhet krokodil a Nyírségben!”